

Attila, ook bekend onder de Middel-Hoog-Duitse naam Etzel (gest. 453), koning van de Hunnen, bijgenaamd 'de gesel Gods', volgde ca. 434 zijn oom Roëa op, die de eenmaking van de Hunse volksstammen had verwezenlijkt.

Hij begon zijn loopbaan met van Theodosius II, keizer van de oostelijke rijkshelft van het Romeinse Rijk, een verdubbeling te eisen van de schatting welke Roëa in 430 had afgedwongen. De weigering van de keizer beantwoordde Attila met een inval in het rijk. Theodosius II was verplicht een verdrag te sluiten waardoor de schatting verdriedubbeld werd (443). Toen de opvolger van Theodosius II, Marcianus, de betaling van de schatting weigerde, wendde Attila de blik naar de westelijke rijkshelft.

Hij trok in 451 over de Rijn, gevolgd door talrijke onderworpen volksgroepen. Rond deze tocht werden later veel legenden geweven: als zeker schijnt te mogen worden aangenomen dat Metz werd verwoest en Orléans belegerd. Deze laatste stad bood heldhaftige tegenstand onder bisschop Anianus, tot het verenigd leger van Theodorik I, koning van de Visigoten, en van de Romeinse generaal Aëtius opdaagde. Attila verschanste zich in de buurt van Troyes, waar een beroemde veldslag geleverd werd (in de geschiedenis ten onrechte veelal 'slag op de Catalaunische Velden' genoemd). De koning van de Visigoten sneuvelde, maar Attila trok zich terug naar de Donauvallei en naar Pannonië (Hongarije), waar zijn hoofdstad lag. Van hieruit ondernam hij reeds het volgende jaar (452) een tocht naar Italië. Naar Rome durfde Attila echter niet te gaan, daar zijn leger uitgeput was en Marcianus hem vanuit het Oosten bedreigde. Attila aanvaardde onderhandelingen, die o.m. gevoerd werden door paus Leo I. In juli 452 werd te Mantua vrede gesloten, waarbij Attila zich verbond Italië te verlaten tegen ontvangst van een jaarlijkse schatting. Na deze veldtocht in Pannonië teruggekeerd, huwde hij een Germaans meisje, Ildico (de Kriemhild uit het Nibelungenlied). Tijdens de huwelijksnacht stierf hij.

Attila's rijk werd begrensd door de Donau in het zuiden, het Tatra-gebergte in het noorden, de Don in het oosten en de Alpen in het westen. De koning liet een menigte zoons na, zodat de opvolgingsregeling onmogelijk was. Mede als gevolg hiervan spatte het rijk na Attila's dood uit elkaar.

Microsoft® Encarta® Encyclopedie 2002 Winkler Prins. © 1993-2001 Microsoft Corporation. Alle rechten voorbehouden.

Encarta Encyclopedie Winkler Prins, Scala/Art Resource, NY

Encarta Encyclopedie Winkler Prins,
Hulton Deutsch